

Udtryk, som netop er ucorrect i samme Forhold, som det i § 4 brugte skal være det, eller, rettere sagt, endogfaa er ucorrectere, idet det er ucorrect i Realiteten, og ikke blot i Formen. Det angaaer ogsaa Kjøbstæderne, idet det nemlig der hedder, at visse Omkostninger fordeles mellem Amtets Kjøbstæder og Landdistrikt. Det er nu aabenbart ikke rigtigt, at der her staaer: „Amtets“; thi der skal jo dog ogsaa her kun være Tale om de Kjøbstæder, der ligge indenfor Amtsrådskretsens Grændser. Det vil ligeledes let sees, at der ogsaa i Begyndelsen af § 3 findes et Udtryk, som ligefrem er ucorrect. Der staaer nemlig der i 5te Linie uden nogen videre Begrændsning eller Betegnelse Udtrykket: Kjøbstædernes Grunde, og det er bestemt, at Amtsrådskretsen skal vedligeholde ikke alene de Veie, der gaar igennem Kretsen, men ogsaa deres Fortsættelse over Kjøbstædernes Grund; men, hvor der nu er to Amtsrådskrebsse indenfor Amtet, hvilke Kjøbstæder er det saa, eller, hvor der ligger en Kjøbstad paa Grændsen mellem to Amtsrådskrebsse, er det saa den Amtsrådskreds, hvortil Kjøbstaden hører, eller er det Naboamt-rådskretsen, der skal forlænge sin Landvei ind over Byens Grund? I det Hele taget troer jeg, at man paa mange Steder i Lovforslaget vil kunne finde ligesaa anstødelige Ucorrectheder som den, der foreslaaes fjernet i § 4. Dersom det imidlertid kun var en kvantitativ Indvending, som jeg havde at gjøre gjældende imod dette Endringsforslag, saa vilde de ærede Forslagsstillere jo meget rigtigt kunne svare mig, at Resten kunde komme næste Gang. Men det Uheldige er, at de ærede Forslagsstillere kun have foreslaaet et ucorrect Udtryk ombyttet med et andet ucorrect. Det vil nemlig neppe kunne modsiges af de ærede Forslagsstillere, at Kjøbstæderne ikke bidrage til Repartitionsfonden; dette vil navnlig være dem fuldstændigt klart, naar de ville see paa de Udtryk, der ere brugte i § 3, og hvortil netop Udtrykket i § 4 maa refereres; der staaer netop der, at Omkostningerne ved Veienes Vedligeholdelse fordeles mellem Amtets Kjøbstæder og Landdistrikt, men der staaer ingenlunde, at Amtets Kjøbstæder bidrage til Repartitionsfonden til Dækning af denne Udgift. Kjøbstæderne

bidrage ikke til Repartitionsfonden, men den omtalte fælles Udgift bæres af Repartitionsfonden og Kæmmerkassen i et bestemt Forhold. Jeg troer altsaa ikke, at det foreslaaede Udtryk: „De til Amternes Repartitionsfond bidragende Kjøbstæder“ er correct.

Det Endringsforslag, der findes opført under Nr. 8 til § 6, er i mine Tanker det vigtigste af samtlige de til Lovforslaget stillede Endringsforslag. Jeg skal erkjende, at ingen Paragraph i hele Lovforslaget har skabt Ministeren og Folkethingsudvalget saamange Vanskeligheder som netop § 6, og jeg seer derfor med en vis Forsærbelse, at disse Vanskeligheder endnu ikke alle ere overvundne, men at de kun komme frem igjen under en noget anden Form i dette Thing. De ærede Landsthingsmænd, som have deeltaget i Forhandlingerne over et lignende Lovforslag i den 17de Samling, ville maaskee erindre, at § 6, eller i alt Fald de ansægtede Bestemmelser af den, netop hibrører fra Indstillinger fra det Landsthingsudvalg, som dengang var nedsat. Det blev dengang af et virksomt Medlem af dette Udvalg gjort gjældende, at det var uheldigt, at man i vor nuværende Lovgivning savnede Bestemmelser om, paa hvilken Maade overflødig offentlige Veie kunde blive nedlagte. Det er denne Opgave, som man nu har søgt at løse i § 6, idet der ved denne er aabnet en Afgang til, at overflødig offentlige Veie kunne blive nedlagte, uden at dog nogen Enkelt velerhvervede Ret derved bliver tilfidesat. Jeg troer ikke, at det ærede 10de kongevalgte Medlem (Ussing), der jo førte Ordet for Stillerne af det Forslag, som jeg i dette Dieblik taler om, havde ganske Ret i, at der kun ganske undtagelsesviis vilde tilkomme nogen Enkelt en juridisk Ret til at fastholde en Veie, til at modsætte sig en Veis Nedlæggelse. Dersom det sidste Stykke af § 6 i Overeensstemmelse med dette Forslag falder fuldstændigt bort, og dersom den ærede Forslagsstillers Antagelse maatte være rigtig, at det saa at sige i alle Tilfælde vilde blive en Sag, der vilde være at afgjøre af Administrationen uden Appel til Domstolene, om en hidtilværende offentlig Veie kunde nedlægges eller ikke, saa vilde den Fremgangsmaade, som iøvrigt er foreskrevet i § 6, endog kunne føre saadanne Absurdi-